

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 17-018
Starnummer appellante: 197400996

Appellante is in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 81779 op de klacht van Regio Midwest van de KNZB:

Datum: 17 februari 2017

Wedstrijd: De Ham Da5 – ZPCH Da2 d.d. 12 februari 2017

Overweging: elleboogstoot (art. L6.1).

Uitspraak: met ingang van 18 februari 2017 niet deelnemen aan alle bindende wedstrijden, waarin het team waarvoor zij als vaste speelster staat of wordt opgegeven 6 bindende competitiewedstrijden moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio, wedstrijden voor KNZB teams NTC en jeugd.

Aan appellante is per 3 maart 2017 opschorting van de straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellante behandeld op 11 maart 2017. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. W. Meijerink, voorzitter, F.A.W.P. van Lierop, lid, en mr. R.W. Brouwer, secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de processtukken, waaronder het beroepschrift van appellante en een aanvullende verklaring van scheidsrechter L.
3. De Commissie van Beroep heeft op de zitting appellante en de heer J. van der Werff, coach van het team van ZPCH Da2, gehoord.
4. De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

Scheidsrechter Z. rapporteert – kort samengevat – dat appellante samen met een tegenstandster richting de helft van de wederpartij zwom, waar ze positie innam voor de aanval, die voortvloeide uit het winnen van het balbezit. Er werd over en weer vastgehouden. Plots werd er door appellante bewust een elleboog in het gezicht van de tegenstander geplaatst, aldus de heer Z.

Appellante ontkent zich daar aan schuldig te hebben gemaakt. In haar verweerschrift voor de Tuchtcommissie schrijft zij, voor zover van belang:

“Ons team was in de aanval. Ik zwom hard via de zijkant naar voren, zonder de bal. De bal was via het midden naar voren gegaan. Onderweg werd ik gehinderd door mijn tegenstandster, wit 3. Ze trok aan mijn benen, vervolgens aan mijn badpak aan mijn rug en aan mijn schouders. Ik duwde haar af, maar ze stopte er niet mee. In plaats daarvan kneep ze me en draaide ze op mijn rug een knoop in mijn badpak. Op dat moment zwommen we vlak bij de scheidsrechter ter hoogte van de tafel. Om te laten zien aan de scheidsrechter wat er gebeurde, draaide ik me af door omhoog te springen. Het bleek echter dat de scheidsrechter op dat moment pas keek (de bal was niet bij ons) en de situatie daarvoor niet gezien had. Hij legde het spel stil. Mijn tegenstandster, wit 3, zwom al naar de hoek omdat ze verwachtte dat ze eruit moest. In plaats daarvan kreeg ik een rode kaart.”

Ter zitting licht appellante haar sprongbeweging toe. Zij verklaart dat zij veel kracht in de benen heeft en een draai naar rechts hoog uit het water maakte om los te komen van haar tegenstandster die haar vast had. Haar coach heeft de actie zelf niet gezien, maar onderschrijft hetgeen appellante in haar beroepschrift opmerkt, dat in de hoek van het zwembad waar de actie gebeurde, scheidsrechters niet kunnen komen, vanwege de aanwezigheid van een glijbaan. Volgens de coach kon alleen de scheidsrechter aan de andere zijde van het bad, de heer L., de situatie goed zien.

5. Appellante heeft twee printscreens van de whatsapp-conversatie overgelegd, die zij gevoerd heeft met de coach van De Ham Da5 en die voor zover van belang luidt:

“Ik heb even met de dames gesproken en ze hebben allemaal niks gemerkt dat ze daadwerkelijk een elleboog in hun gezicht hebben gehad.”

En

“Dus bij deze geven wij aan niks gemerkt of gevoeld te hebben van een slaande beweging op het moment van jouw uitsluiting en het dus niet eens met jouw zware straf.”

6. Scheidsrechter L. heeft aanvullend verklaard:

“Op 12 februari 2017 heb ik samen met Z. de wedstrijd gefloten van De Ham DA5 tegen ZPCH Da2. Mijn collega floot op minuut 1.20 voor een overtreding, ik dacht dat hij voor een overtreding floot van wit omdat de dame blauw 3 in een soort klem had. De actie heb ik goed kunnen zien ik stond op de 2 meter en het voorval gebeurde tussen de 7 en de 5 meter.

Speelster wit maakte een sprong halve draai om uit de klem te komen , en kwam er hoog uit. Ik heb geen elleboogstoot gezien, ik ging er van uit dat mijn collega floot voor een overtreding van wit. Echter trok hij een rode kaart voor blauw 3 voor een vermeende elleboogstoot. Als er enig contact zou zijn geweest zal dat tijdens de draai kunnen zijn geweest. Toen mijn collega floot zwom wit automatisch naar de hoek omdat ook zij dacht dat ze een overtreding tegen kreeg.”

7. Alle feiten en omstandigheden in aanmerking nemende is voor de Commissie van Beroep niet vast komen te staan dat appellante een bewuste elleboogstoot richting haar tegenstander heeft gegeven. Op basis van de verkregen verklaringen, waaronder met name die van scheidsrechter L. (de Commissie had ook graag scheidsrechter Z. willen horen, c.q. een aanvullende verklaring van hem willen ontvangen), is de Commissie van Beroep er van overtuigd geraakt, dat appellante gepoogd heeft zich door een sprong halve draaibeweging van haar tegenstandster, die haar vast hield, te ontdoen. Ook omdat zij daarbij hoog uit het water kwam zal de beweging fors en mogelijk onbesuisd zijn geweest. De Commissie acht haar daarvoor met de haar opgelegde UMV tijdens de wedstrijd voldoende bestraft.

8. De Commissie van Beroep beslist als volgt:

- a. De Commissie van Beroep vernietigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 17 februari 2017.
- b. De Commissie stelt vast dat de actie van appellante tijdens de wedstrijd voldoende is bestraft.

Nieuwegein, 14 maart 2017

mr. W. Meijerink, voorzitter
F.A.W.P. van Lierop lid
mr. R.W. Brouwer, secretaris